

РЕШЕНИЕ

№ 35938

гр. София, 01.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5282** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на А. В. Н. [дата на раждане] , с адрес Р. Федерация, чрез адв. К. А. Д. от АК-В., с адрес на дейността: [населено място], [улица], ет.3, срещу Отказ от 10.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза D/ от Д. Ц. Д. - Консул на Република България в Република К., на основание чл.10 ал.1 т.17 от ЗЧРБ, по подадено заявление NIS240002020V от 05.07 2024 г.

С жалбата се твърди, че постановения отказ е незаконосъобразен, постановен при нарушение на материалния и процесуалния закон. Отказът е формален несъобразен с приложимите материалноправни норми в противоречие с целта на закона, както и с установената фактическа обстановка и представени писмени доказателства. Претендира се отмяна на отказа и присъждане на разноски.

В с.з. жалбоподателят А. В. Н., чрез адв. К. А. Д. – редовно призован, не се явява, не се представлява.

Постъпила е молба от адвокат Д., с която не възразява да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание и излага съображения по същество.

Ответникът Д. Ц. Д., КОНСУЛ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В РЕПУБЛИКА К., чрез И. А., ГЛ. СПЕЦИАЛИСТ В ДИРЕКЦИЯ „КО“ НА МВНР – редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със

събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 05.07 2024 г. жалбоподателят е подал заявление рег. № NIC240002020V за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до Консулството на Република България в Република К..

Към заявлението са приложени: копие от паспорта на жалбоподателя, договор за наем, копие на лична карта, декларация за адрес на пребиваване, удостоверение за произход, извлечение от банкова сметка и справка за образуване наказателни производства.

Постановен е оспореният Отказ на 10.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), от Д. Ц. Д. - Консул на Република България в Република К., мотивиран с основание по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ - недоказване на целта и условията на заявеното пребиваване.

Актът е връчен на кандидата на 10.01.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 28.01.25 г.- в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Със Заповед № 61-1820.08.24 г. на Неделно Д.-Посланик на Република България в Република К., Д. Ц. Д. - Консул на Република България в Република К., е упълномощена да осъществява дейности, свързани с приемане и обработка на документи за издаване на визи, издаване на визи, връчване на уведомления за отказ за издаване на визи. Предвид издаването на оспорения отказ от Д. Ц. Д. съдът приема, че актът е издаден от компетентен административен орган.

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) – в относимата редакция към момента на постановяване на акта), според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност".

В случая е налице отрицателно становище на ОД на МВР – Шумен рег. № 372р-20751/04.10.2024 г. От документа се установява, че е извършена фактическа проверка на адреса, заявен за пребиваване, който се отдава под наем от българската гражданка. Установено е, по данни на кмета, че нито чуждият гражданин, нито сочената за собственик на имота, са познати в населеното място.

Въз основа на така установените факти група „Миграция“ при ОД на МВР – Шумен е възразила във връзка с подаденото по чл.15, ал.1, вр. чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ искане за виза рег. № NIC240002020V от 05.07 2024 г.

Същите основания са посочени като допълнителни забележки в обжалвания отказ за

издаване на виза, като е отразено, че „при проверка е установено, че лицето не може достоверно да докаже целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

В този смисъл съдът не споделя аргументите, изложени в жалбата, че отказът не мотивиран. Отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР). В отказа са попълнени всички полета и са обосновани причините, относими към неговото постановяване. В акта за отказ за издаване на виза е посочено правното основание - чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, както и кратко описание на мотивите - "апликантът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване". С това, посочените в отказа фактически основания напълно съответстват на правното основание за издаването му по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. В този смисъл е Решение № 10801 от 27.10.2021 г. по адм. д. № 5993/2021 г., IV отд. на ВАС. Още повече, че в случая визираното фактическо и правно основание се доказват от доказателствата от административната преписка. Изложеното определя спора като материалноправен – относно наличието на основание за издаване/отказ на исканата виза за дългосрочно пребиваване.

По силата на чл.19 от НУРИВОВР при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване кандидатът представя:

1. документите и информацията по чл. 13, ал. 1 и чл. 14;
2. документи и копия на тях, обосноваващи искането за виза за дългосрочно пребиваване по реда на Закона за чужденците в Република България и на правилника за прилагането му, и за притежаваните финансови средства за издръжка и подслон.

Към заявлението за издаване на виза кандидатът е приложил горепосочените документи. Така приложените към заявлението документи по чл.19, т.2 от НУРИВОВР, обсъдени съвкупно със становището на ОД на МВР Шумен, правилно и обосновано са навели административния орган на извод за наличие на основанията по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ. При фактическата проверка на заявените обстоятелства служители на група „Миграция“ при ОД на МВР-Шумен не са установили жалбоподателя и собственичката на имота, за който се твърди, че е отдаден под наем.

Ето защо, приложените към заявлението документи не доказват достоверно целта и условията на пребиваване по смисъла на чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, вр. чл.19, т.2 от НУРИВОВР.

Непосочването на конкретни фактически основания във връзка с правното основание по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ във формуляра по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, не е накърнило правото на защита на кандидата. Същото е надлежно охранено в настоящето съдебно производство, в което не са ангажирани доказателства досежно целта и условията на заявеното пребиваване, вкл. относно конкретния административен адрес.

По изложените съображения, съвкупната преценка на събраните по делото доказателства потвърждават доводите на административния орган за недоказаност на целта на влизане и пребиваване в страната ни по смисъла на чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, поради което отказът е издаден при правилно приложение на материалния закон. Следва да се приеме, че същият е издаден за целите, на основанията и по реда, установени от закона, по смисъла на чл.4, ал.2 АПК и при спазване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 АПК – без да засягат правата на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

На основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 54-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Н. [дата на раждане] , с адрес Р. Федерация, чрез адв. К. А. Д. от АК-В., с адрес на дейността: [населено място], [улица], ет.3, срещу Отказ от 10.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза D/ от Д. Ц. Д. - Консул на Република България в Република К., на основание чл.10 ал.1 т.17 от ЗЧРБ, по подадено заявление NIC240002020V от 05.07 2024 г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението да страните за постановяването му пред Върховен административен съд.